

CAPUT IX.

De Administratione Sacramentorum.

§. I.

De his, quæ Parochum remotè disponunt ad dignam Sacramentorum administrationem.

PRæter Jurisdictionem, quæ in Parocho supponitur, quinque insuper necessaria, ut remotè dispositus existat ad Sacramentorum administrationem. Primum est, ut scientiâ & doctrinâ sufficiente sit instructus circa materiam, formam, intentionem, cæterâq; requisita in cujus-

libet Sacramenti tùm dispensatione , tùm susceptione. Secundum ut Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum , uti & materias remotas Baptisimi & Extremæ Unctionis in Ecclesiâ suâ Parochiali sine intermissione asservet, & accuratè custodiat. Tertium ut juxta Præceptum Tridentini *sess. 6. de reform. cap. 2.* personaliter in suâ Parochiâ resideat , neque unquam , quando solus est , à domo suâ Parochiali ita discedat , ut in casu necessitatis accersiri nequeat, nisi causâ absentix longioris ab Episcopo cognitâ & approbatâ idoneus Vicarius ab eodem sit substitutus. Quartum est, ut diu noctuque temperantiam & sobrie-

brietatem colat , neque per ebrietatem vel largiorem potum se ad Sacramenta administranda ineptum vel minus habilem constituat. Quintum denique est, ut perpetuò se in Statu gratiæ & amicitiaë DEI conservare conetur, eaque remedia adhibeat, quæ ab Asceticis Auctoribus ad hunc finem præscribuntur : quamvis enim Sacramenta ab impuris coinquinari non possint, neque eorum effectus impediri ; indignè tamen illa tractantes æternæ mortis reatum incurrun. Unde si Parochus forsitan in peccatum aliquod mortiferum consensisset, ad Sacramenti administrationem accedere non debet nisi prius corde contritus

K 5

fuerit :

fuerit : sed & si copiam Confessarij habeat, & temporis locique ratio ferat, confiteri quoque convenit.

§. II.

De his, quae Parochum proximè disponunt ad Sacramentorum administrationem.

QUAMVIS Parochus Sacramenta nec sano, nec infirmo in particulari, offerre teneatur extrà casum necessitatis & periculi in quo nisi monitus ea non susciperet : quando tamen hæc ab ipso petuntur, non solum administrare debet petenti, sed etiam placidum, facilem & paratum se exhibere, quocunque tempore ad illa administran-

strandam evocetur. Neque unquam ipsi licet tergiversari, aut propter temporis importunitatem, vel negotium aliquod se excusare; multo minus decet petentes durioribus verbis excipere, contra murmurare, vel vultum displicentis animi præferre: eo quòd hæc Parochi morositas sæpe timidiore ita abstergere soleat, ut Sacramenta petere vereantur etiam in casu, quo illis maximè sunt necessaria, atque sic in apertum salutis suæ discrimen adducantur. Propter quam causam Rituale Romanum tit. de Sacrament. in genere, omninò necessarium esse judicat, ut Parochus aliquoties etiam in Cathedrâ suis Parochia-

nis denunciet, se promptum paratumque esse ad succurrendum omnibus & singulis, quacunque diei vel noctis horâ. Requirit quoque hanc in administrandis Sacramentis promptitudinem, & erga quaslibet personas indifferentiam à Parochis suis Cellissimus ac Reverendissimus N. in suo decreto Bambergæ edito 6. Aprilis 1679. cum ait: *Vocati autem ad excipiendam Confessionem, præsertim rusticorum, Rudium infirmorum, & pauperum, prompti comparebunt, juxta voluntatem enixam Christi Redemptoris nostri qui cum pro omnibus mortuus sit, omnibus in actuali culpâ Constitutis, ac emundari ex corde querentibus, per Sacramentum*

tum

tum hoc Passionis & mortis suæ pretium applicari desiderat, animam ex alicujus desidia vel morâ culpabili perditam, de perditoris manibus repetiturus. Præterea ut Patochus administrationem Sacramentorum cum majori devotione & tùm adstantium tùm fuscipientium ædificatione peragat, requiritur *Primò* ut Cæremonias, si temporis ratio permittat, antea in libro Rituali prævideat. *Secundo* ut pro se & fuscipientibus DEUM precetur. *Tertiò* ut per præviam rei Sacræ, quam operaturus est Meditationem se ad pietatem & devotionem excitet.

§. III.

*De his , quæ Parocho sunt obser-
vanda, dum actu Sacramenta
administrat.*

Requirit dignitas Sacramen-
torum & Sanctitas , ut Pa-
rochus in administratione sin-
gulorum quovis tempore ac die
sit indutus superpelliceo vel Al-
bâ, ac desuper stolâ ejus coloris ,
quem Sacramenti ritus exposcit ;
nisi in pœnitentia necessitas ,
locus vel occasio aliter tulerit.
Secundo ut unum saltem mini-
strum pium & honestum, habitu
decenti indutum , & linguæ La-
tinæ (si fieri possit) aequaliter
peritum adhibeat, qui ipsi oranti
nomine totius Ecclesiæ respon-
deat :

deat : Excipitur tamen Sacramentum Pœnitentiæ, quod propter Secretum Confessionis alium Ministrum præter Sacerdotem non admittit. *Tertiò* ut omnia Sacramenta (exceptâ iterum pœnitentiâ) cum lumine dispenset, ita quidem, ut in distributione Eucharistiæ præter lumen lampadis ante Tabernaculum perpetuò ardentis insuper unus & alter Cereus accensus colleat. *Quartò*, ut vestes, linteamina, vasa, & alia quæ adhiberi solent, sint integra, pura, nitida & munda. *Quintò* ut Cæremoniæ omnes & singulæ in Libro Rituali præscriptæ observentur quàm exactissimè, nullæque impertinentes addantur,

tur, vel præceptæ intermittantur. *Sextò* ut Orationes ex libro recitentur attentè, devotè, distinctè & clarâ voce. *Septimò* denique ut post peractam cujuslibet Sacramenti administrationem Parochus se reflectat & indaget, num in aliquo errorem admiserit, quis ille, quæ ejus causa, & quomodo posterum evitari possit.

